

KJAK

Hon giftist ið Herberti í 1953 og búði í Tel Aviv. Hon misti sín frumborna í Yum-kippur krígunum. Og meðan maðurin Herbert Pundik í 25 ár fleyg ímillum og var skiftivís 25 dagar í Kjøpinhavn (sum adm. blaðstjóri á Politiken) og bara 10 dagar heima. Herbert skrivaði tó dagliga heim til konuna, um hvat hann tókst við í Danmark (sí bókina “Breve til Sussi”), og hon ringdi hvønn dag til hansara, um hvussu við visti heima. Eitt hjúnaband av teim burðardyggju.

Eitt gott kvöld

Heini í Skorini roynir ofta á øðrum leiðum enn onnur. Og takk fyri tað. Vanliga oyðumarkarferð okkara – hugagóða lesarans og lurtarans – millum rokaligt politiskt vakum, taklingar og skoringar, forútsigilgar stevnurtalur og villar festivalar – eru mangar tungar brekkur at taka og al at káva fyri mong.

Og um tú (mín vinur og troytti lesari) hevði tað eins og eg hetta kvøldið í hotellskála Føroya, og sum sat við onkrum turpulentum spurningi, so var tað gott, at tú eisini tagdi - .

Tí tað hevði helst kenst sum “smyril í staraflokki” um nakar hevði spurt eitt nú um trúnnu (tí, tað er orðið um trúnnu, tað, sum vit tala um (Paulus, Róm. 10,8)) – og so kanska fingið eitt ella annað “vambar-varhuga-kent”, veikt víkjandi ella kveistrandi svar – sum tú so mangan møtir frá fólki - bæði leikum og lærdum (og tey lærdu eru mangan - hóast teimum ikki dáma, at tað verður sagt alment – bæði leik og naiv á so mongum øðrum økjum – so hetta hevði helst ikki verið til nakað gagn fyri nakran.

Nei, tað hevði vituliga ikki borið til, at bera seg so at millum hampafólk og høvdingar í so góðum hýri hetta kvøldið - ikki sannheit?

Ella hevði tað?

Annika Olsen er atvoldin til ruðuleikan á eldraøkinum

Heðin Mortensen

Formaður Kommunusamskipan Føroya

Annika Olsen sigur í fjølmiðlunum, at nógv umtalaða eldrakunngerðin er ein liður í at leggja eldraðkið út til kommunurnar. Og á síni vangamynd ákærir hon uppá tað harðasta kommunurnar fyri at sabotera útlegggingina og bert hugsa um lokal áhugamál. Kommunurnar standa spyrjandi.

Annika Olsen vil verða við, at kunngerðin um røktarheim og sambýli er ein liður í at leggja eldraðkið út til kommunurnar. Við øðrum orðum er hennara uppáhald, at kunngerðin, hvørs aðalmál er at miðsavna allan ræðisrættin og umsiting á

kommunalum bústovnum undir Almannaverkið, er ein liður í at leggja økið út til kommunurnar.

Hetta er ein fullkomin andsøgn í sjálvum sær. At miðsavna er jú tað øvugta av at leggja út. Tí kunnu kommunurnar ikki tulka hetta øðrvísi enn, at landsstýrskvinnan ella landsstýrið ongan veruligan vilja hava til at leggja økið út til kommunurnar kortini.

Á síni vangamynd um vikuskiftið ákærir landsstýrskvinnan kommunurnar fyri bert at hugsa um lokal áhugamál. Hon sigur, at hesi somu lokalu áhugamál eisini vóru við til at forkoma kommunalreforminum á sama hátt, sum tey nú eru í fer við at forkoma útlegggingina av eldraðkinum.

Fyrst er at siga, at sjálvtsagda uppgávan hjá eini kommunu er at hugsa og virka lokalt, og framum alt annað royna at tæna sínum egnum borgarum. At ímynda sær annað er burturvið, hetta er ein av aðalreglunum undir kommunufulltrúini og sjálv

kjarnan í grundlógarásettu kommunuskipanini. At landsstýrskvinnan eftir øllum at døma ikki megnar at fyrihalda seg til hendan veruleika, tó at hon bæði hevur verið býráðslimur og landsstýrskvinna í kommunumálum, er kanska størsta atvoldin til sjálvan trupulleikan.

Landsstýrskvinnan hevur áður víst, hvussu lítila føling hon hevur við tí, sum rørist lokalt. Í 2009 bar hon niðan í løgtingið eitt tilmæli um ein kommunalreform. Sambært uppskotinum skuldu flestar av landsins kommunum avtakast mitt í einum valskeiði fyri síðani at leggjast saman í sjei kommunalar eindir 1. januar 2011. Longu undir aðalorðaskiftinum varð øllum greitt, at ætlanin var deyðadømd.

Nú fyra ár seinni er hon í fer við at gera júst sama brølaran. Nú skulu allir eldrabústovnar leggjast í økiseindir undir Almanna-verkinum. Við einum pennastroki fyra mánaðir áðrenn, at eldraðkið skuldi leggjast út til kommunurnar, verður

allur ræðisrættur, umsiting og sjálvboðin átøk, sum kommunurnar hava tikið á seg, tí landið í áratíggju hevur svikið borgararnar so dyggiliga, tikið frá kommununum.

Og so skilir landsstýrskvinnan ikki, at hetta lítla málið skapar so stóra øsing! Nei, enn einaferð hevur landsstýrskvinnan ikki føling við, hvat rørir seg uttan fyri skrivstovu sína.

Annika Olsen kann fyrst og fremst takka sær sjálvari fyri ta øsing, sum er íkommin. At hon í sjónvarpsstovuni fríggjakvøldið royndi at flyta fokus og ákæra undirritaða fyri ikki at møta á

fundum, er henni til lítlan sóma. Sjálvur sjónvarpsverturin mátti gera vart við, at tað sømdi seg ikki, at leggja eftir persóni, sum ikki var til staðar og tískil fekk vart seg.

Men eg kann greitt vísa øllum hesum ákærum aftur, tí eg sum formaður í Kommunusamskipan Føroya havi verið á øllum neyðugum fundum í Almannamála-

ráðnum um útlegggingina av eldraðkinum, og har tað hevur borist mær frá, hevur varamaður mín verið í mínum stað.

Vit kunna bara enn einaferð heita á Anniku Olsen um at gera sær sjálvari og tilgongdini at leggja eldraðkið út til kommunurnar tann beina, at afturkalla kunngerðina.

Góð høvd og klókar hendur

- Lærlingar fara í skúla

Helena Dam á Neystabø

stjóri á Føroya Handilsskúla

Í dag byrjaðu 16 nýggir skrivstovulærlingar sína skúlagongd á Føroya Handilsskúla. Tey hava øll skrivað lærusáttmála við virkir í øllum Føroyum, og eru um nøkur ár liðug við sína útbúgving. Øll hava tey eina gymnasiala miðnámsútbúgving sum grundarlag undir lærusáttmálanum. Eina gymnasiala miðnámsútbúgving, sum tað eisini ber til at fáa á Handilsskúlanum annaðhvørt á FHS ella á Búskaparbreytini.

Henda lærlingaútbúgving er ein av mongum, sum gevur víðari atgongd til ymiskar styttri framhaldsútbúgvingar, akademiútbúgvingar og hareftir diplom og bachelorútbúgvingar.

Vert er at geva gætur, at fleiri av akademiútbúgvingum eru á Handilsskúlanum eisini. Endamálið skal vera, at vit innan stutta tíð kunnu bjóða enn fleiri styttri, meðallangar og langar útbúgvingar innan ymisk yrki. Tað ber væl til, og er avgjørt í tráð við heildarætlanina um “Fólka-flyting og fólkaøkstur”.

Sermerkt fyri teir skrivstovulærlingarnar, sum byrja skúlagongdina í ár er, at tey, sum tey fyrstu, fylgja nýggjari lesiætlan og útbúgvingarkunngerð, sum er gjørd til yrkisútbúgvingarskipanina í Føroyum.

Í gjár byrjaðu eisini nýggir lærlingar innan handilsyrkið sína skúlagongd.

Eisini teir hava gjørt lærusáttmálar, sum tryggja teimum eina heila og samlaða útbúgving, ið eins og skrivstovulæran, gevur atgongd til framhaldandi útbúgving – bæði í Føroyum og uttanlands.

Fyri at tryggja heildina í útbúgvingini er neyðugt at samskipa skúlagongdina og verkligu læruna best møguligt. Tí skipar skúlin fyri samrøðum við læruplássid í minsta lagi tvær ferðir í lærutíðini, har avalur

um innihaldið í útbúgvingini verða gjørdar millum skúlan, næmingin og læruplássid. Somuleiðis verða gjørdar neyðugar eftirmetingar.

Føroyar hava brúk fyri góðum høvudum og klókum hondum.